

517

e. 64.
101

Arm.	Pres.	C.	N
189	III	1.	11,

Los goix de don Prim

Perra en un acte y en vers, per

J. J.

Ms. 675

1840

1840

1840

Personas.

Lluïsa

Gil

Heluis

Joap.

Joan

Anton

La acció en Barcelona

10000000

10000000

10000000

10000000

10000000

10000000

10000000

10000000

Acte iurich

Docena I

Gil, entrant precipitadament per
la porta del foro.

Gil = Bon dia! Gracias a Déu
que he pogut arribar aquí.
Tamos, hi ha cap rahó
perquè s' veig perseguir
un home, com jo m'hi veig
per interessos mesquins?
Senyor, com volen que pagui

cuant ni una malla tinch.

Buego dihuein, hi ha progrès!

Si, si, bon progrès tenim!

Lo crech que fem com los cranch.

Es à di, retrocedim.

Lo penso que los que han fet
el còdich, debian dormir.

Dixó de pagà el que s' deu
ja hauria de está abolit.

Si no hi há mes, no hi ha més,

al carrié no puch sortir

deuse toparme de riassos

ab algun inglés, jo t' flich!

Si avuy no menjo, això es gran

y tampoch vaig menjá ahí,

Si això ha de durá gaire

quina importancia!

Gil =

Home, ca!

no es importancia, es que estich
bluiset, bastant malalt.

llu =

Donas jo soch metje, y...

Gil =

y gracias,

mes la mera enfermetat

ab receptas y ab unturas

no se ni curaria may.

Ab una tassa de caldo,

quatre custellas, un pa

de sis lliuras, una truita,

una ampolla de vi blanc,

un cigarro de la Habana

y sis unzas per final,

ja ni venias aixecit

en menos que canta un gall.
Breume; jo estich malament;
-Don un cigarro, - molt mal,
dias fa que el suicidi
à n' aquí se m' ha ficat.

Jo n' faré una de grossa.
Aquet cigarro es de estanchó

Bluis = De la Habana.

Gil = Dissimula.

com no hi estich avesat.---

Blu = Prènne mes, home.

Gil = Corrent

Bluis, no t' vull desoirá.

(Los ment tots.)

Dono si, noy, no hi posis dupte;
al fi faré un cop de cap.

Donc un frusto

Blu: ... Zai.

Gil: ... la vida
m'ha arribat a fastidiar.

Noy, es cayo aquet cigarro.

Blu: Ay, Gil, quina gracia m'fas.
Sempre el mateix

Gil: Oh y tal!

per ma desgracia el mateix

Si jo m' pogués barata....

Blu: Es di que els versos no donari

Gil: No hain de donar? molta fam!

Aquet mateix demati

un romanço he esmorçant,

de aqui a un rato que ja es hora

donaré... una octava real;

y à la nit cinchò o sis décimas

ni menjarié per sopà.

Se poeta es una ganga,

es una felicitat!

Vejas si donan los versos,

cuant me donan per menjá!

Blu = Fixat ob alguna cosa;

si sempre estós variant

may farás res.

Gre = Bè! no ho crequis;

habetot ni havié fixat.

La societat me fa guerra?

Dons guerra meva tindrà.

Blu = Que fardis?

Gre = Farié política.

Jo vull se una plaga, estós?

Me deixaré el cor à casa

y ni faré ministerial.

Blu = Vaja Gil, deixem las bromas

y escolta.

Gil = -Ja pots parlar.

Blu = No ignoras que la Loluiseta

boig me tenia.

Gil = Endavant;

no ignoro que d'ella estabas

com un boig enamorat.

Blu = Son pare paraula dada

tenia à un tal D. Joan

Matafaluga, mes ella

mil volts me va jurat

se merra o be de cap home

y ara...

Gil = Quia ha cambiat?

No ho estranyo; inglés y dona
son de tots los animals
los animals mes estúpits
de tota la humanitat.

Blu = Si, Gil; durant los tres mesos
que jo he tingut que viatjà,
la bluiseta falsa, infiel,
ab D. Joan s'ha casat.

Gil = Be dono la enhorabona;
estás de sort, endevant;
cor ample y cap a la fonda.

Blu = Que vols dir?

Gil = Sembla ben clà.

Bu estabas per la bluiseta
mitj tacaemba, y molt capàs

haurias estat un dia
de fe la barbaritat
de ser marit, qu' es de totas
la barbaritat mes gran.
olla ho ha fet impossible
y tu te n' deus alegrar
y ab un convit a la fonda
celebrar ta llibertat.

Llu = Jo la desprecio, si;

pero voldria gosa
del goig de poderli dir
ab alta veu y ben clara:

Gil = Si, pero aixó es molt dificil

Llu = No, no ho crequis no ho es tant

Primié de tot me vol fe
un favor?

Gil = Pots demanà
mentres no siguin diners
ni cosa que ho valga, sapo.

Blu = Pues bueno la boluiseta
per, don meva, i ha casat
ab un home impertinent,
gelós, brusco, y...

Gil = Ja estich, ja.
un home que mes que home
den semblà un orangutan.

Blu = Com d'ella quando las cartas
enviat
jo un bitllet li ho ~~demanat~~
valentme de da criada;
la carta va terminant,
puig li dich que si no ve
avuy aqui per parlà

si presencia teba ab mi
un sol moment, li serán
entregadas al marit
las cartas d' ella; está clá,
la pó la farà venir
y llavors...

Gil = Bé, que n' treurois?

Blu = El gust de saber el com
escusa de falsetat.

Bonto que tu...

Gil = Sento mol
lo tenirte que negá
un favor que no val res,
pero tu ja ho entendrás
cuant d'apigas que he resolt,
y això per necessitat,

à altas horas sortiré
à veure si puch trobar
el lastre que necessita
el meu individu.

Belu = Bah!

Gil = No hi ha ^{bah} que valgui, noy.
Com ho podria arreglar
si ella venia aquí a casa
y en aquell moment... pam, pam!
Tinguesin a la porta
y foo un inglés? És clà
que no podria escusarme
de obrir, y allavors ay, ay!
I armaria un tripijoch,
un rebombori dels grans,
un diluvi d'alusions,

Favor per favor, amich,
los diners tindrás demà.

Gil = Bluiset, tu m' donas la vida,
ets un amich celestial
y... mes no hi pensaba.

Blu = Que?

Gil = L'inglaterra no darà
crédit a lo que li digui
y m' mourrà un vol...

Blu = La veritat,
ara t' farei un document
y en ell se acreditarà
que jo t' he de fer l'entrega
de aquets diners.

Gil = Ben pensat,
molt ben pensat.

Llu = Lo meu nom
es ben conegut...

Gil = És clari.

Escriu hoy.

Llu = (escribint.) Els dues callos

y la firma.

Gil = (Estich salvat.)

Llu = Ves si t'agrada.

Gil = Molt bé

Llu = Donchs ara un moment me'n vaig
y torno al instant, tu Gil
no t'obolis de casa.

Gil = Bà,
descuida.

Llu = Podria ser
que la Luisa, entretant

que jo soch fora vinoues
y si tu no hi fossis. . . .

Gil = Bah!

si ella venia, descuida
que aqui a n' a mi n' trobará

Blu = Donchs adios.

Gil = Ah! Bluiset,

veas oi n' deixas alguns rals
perque l' citacionado

de la porta, senyo' Joan,

vagi a la fonda a buscarne

la manduca.

Blu = Té!

Gil = Dos naps!

Duas vegadas la vida

n' donas y es ben estrany

sent així que tu exerciries
de metje la facultat

Blu = Hoasta despues

Gil = Moira, avisa

que puigi, a n^r al Senyó Roap.

Cena III

Gil.

Benehit siga el moment
qu'has entrat aquí, bluiset;
no se com ho hauria fet:

sense el seu desprendiment.

(al ventre.) Calma, calma, que avist
sortiràs de penas, si;

Estich fet un pergamí,
fa tant temps que no hi menjat.
Ja se m'alegra la vista
pensant lo que menjaré;
m'antiparé bé, molt bé,
després un diná progressista.

=

©

© a cerna I R

© Dit No ap.

©
=

Roap = Ja soch aquí.

Gil = Ben vingut;

entri, entri, senyó Roap.

Rap = Non senyoret qu'ha sortit...

Gil = Li: jo os he fet avisà
perque pugessin.

Rap = Aritato.

Gil = Necesito que al moment
me feu el favor d'anar
allà hont sigui mes aprop
perque tornen aviat,
à diu un bon dinà, entencu?

Rap = Bom: vosté pensa menjar?

Gil = Es clà que ho penso, jo t'flich

Rap = Bom hi ha mon, ho trobo estrany

Gil = Aquí te lo cuantos y porti
ropa, carn d'olla, estofat,
una gallina rostida,
bifftech, tres o quatre tallos
de llus, trinita à la francesa,

formatja d' Holanda y flam.

Rap = (Aquest home, no hi ha mes,
vol menjar avuy per un any.

No tingui pò, cumplicè

tot lo que m'ha encorregat

puntualment, tinch molt punt

en no descuidarme may

d'allò que se m'encorrega.

crant jo servia... veuà...

Gil = Home, per l'amor de Dén...

Rap = Ja m'faig càrrech que te fam

Gil = Bom!

Rap = No tingui cuidado

que jo soch molt reservat.

Miri, la donya Pauleta,

la que viu al pis de baix,

faria cosa de vuit dias
que va tenir de empenya
lo rellotje y lo cuberto
de plata, y alguns diamants;
de ferro ni vaig cuidá jo
ab molta reserva, y clá
que del asunto ningú
ni mitja paraula n' sap.
La viuda del primé pis,
qu' es una noya com cal.
Ver? tothom la creu molt santa
molt recotada y molt... bah!
jo se be que la visita
un senyor de certa edat
y si oltas horas de la nit
de casa osten plegats,

ell s' amaga y fa molt bé,
com qu' es un home casat.

Donc ven? abans que à la vinda

y à ell, jo l' he vist... estoi?

Pero à mi res m' endona;

jo soch un home callat

y veji el que veji creguim,

de mi ningun ho sabrà may

Gil = Oh di, di, estich convenent.

Rap = Com que he sigut militar

y he servit à Espantero.

Miris, jo me vaig trobar...

Gil = Miris qu' em moro de gana

miris que estich demanyat.

Rap = Donchs calla, jo soch així,

com no m' agrada parlar.

no m'violento, volia
ferli sobé sols que he estat
d' aquells que per lo progrès
el fusell vaig agafar.
A Déu gracias, hem venut
encara que hagi costat

Gil = Bueno donchs, ja qu'hem venut
no m'fassi mori de fam,
que si la gana m'progressa
no se ahont me farà arribar.

Roap = Vaig y torno, demjó Gil,
en menos que canta un gall
(Ben va y torna.)

Presupuesto, que tambe
valdrá que li porti man

Gil = Man!

Map =

Vi.

Gil =

Oh! naturalment

Map =

Força ho havia olvidat

y com això es tant precis,

tant precis com la menja

y jo sempre penso ab tot

Gil =

Veigisen aviat

perquè sí. . .

Map =

Bueno, bueno,

tranquilisio que ja hi veig

(de rà.)

=

©

Cena V

Gil, després heluisa

=

Malahit ataconado:

no para la seva llengua!

y encara diu qu'es callat

y mut com si fos de pedra.

ay, no puch mes, no puch més,

ja las tripas se ni sublevan

y cridan qu'es un contento

aqui dins de casa seva

(Trucan.)

Bona l'hem feta, ja trucan:
quant s'acabaria la festa?

Lluisa = Fora aqui D. Lluis!...

Gil = No hi es,

mes no trigaria. (Es bonica)

Possi endavant.

(Lluisa entra y Gil tanca.)

Loluisa = Mosté crech

que estó enterat

Gil = Donya Loluisa,

tot ho se, no estigui ab àmia.

Descansi, estigui tranquilo.

(Loluisa s'aranta.)

(Veyent una corca hermosa

la gana de n' centuplica.)

Pla = El pas que m' obliga à dar

D. Loluis, es un pas indigne.

Gil = (Ay, quin pehuet!) Yo diré

tot la passió ho justifica.

(quina boqueta, senyó,

aquet postre m' convindria.

Pla = No hi ha amor que justifique

ni atarice villanias.

Las cartas que sent soltera
en mal hora vaig escriure
à n' en Poluis, sent casada
tornarmelas: ell debia,
y no obligarme à venir
à buscarlas.

Gil: (Bé s' explica.)

Lha: Dir-me que à n' el meu espòs
las cartas entregoriss
si, aquí à buscarlas no vinch
es innoble, ni mortifica
haber estimat à un home
de sentiments tan indignes.
Perquè ell pot ben calcular
que si el meu marit sabia
que soch aquí. Déu me n' guard!

Gil = ... bon ho sabrà.

Llora = ... veu de bell vijila

... a totas horas: tremolo

... de pensá...

Gil = ... Ave Maria;

... tant gelós es?

Llora = ... Per desgracia,

... fins de sa sombra sospita.

... brech que si aquí m'atrapés

... un gran disgust m'doria.

Gil = (No m'faltaba mes, sino

... que m'lessin una tunyina.

Llora = ... És home de molt bon fondo,

... pero el gènit... Muri un dia

... perquè un jove en el pareig

... me va dirigi la vista

ab alguna obstinació,
deixa el meu bras desequilibrat
el va a buscar y sense atendre
a cap rahó, el desafia,
després el ha b' magullat
a cops de bastó; imagina
de vegades que al teatro
m'ha mirat algun artista
ja se n' baixa al escenari
si pregunta perquè ni mira.

Gil = (El home d'aquesta senyora
es un toro de Gavia.)

~~De~~ = Donchs ja està fresca

Llisa = Mena nit
tranquilament jo dormia
quan de repente m' despertó

sobresaltada: - Luisa,

ell me va di ab ronca veu,
vull que ni diguis deseguida
ahont viu l'home que ara tu
anomenabas dormida.

- Quin home, quin nom? - Penyora
no li valdrà la falsia. -

Salta del llit, va a la taula
tren una pistola, y... Digas,
me va di tot tremolant

y apuntarme, y esporoquida

- Perdo, vaig dir, ell colerich,

al crit de perdo - imagina

que la cuepa me l'fa da

y dispara: per ma ditxa

ell estava tant convuls

Que va evia la punteria.

Gil = (Vaja unas bromas que gasta.)

Blisa = Las criadas que dormian
al senti el tiro i despertan
y arman una algarcabia
criadant: - Socorro, que no matan

Figuris com criadarian,

Sunt del cuarto el men-espos

y jo també mitj vestida,

y fa calla a las criadas
preguntantlas si sabian

ahont estava el men Delfi.

- Si senyo: Donya Bluisa -

va di una, m'ha manat

que el tanqui alli dins. - Donqui

y agafantla per un bras

al interior i encaminan.

Jo a les hores vaig comprendre

per qui preguntat m' havia,

de sobrepent sento un gran crit.

pobret, va pagar ab la vida.

Elie = Buena dia, señora!

Llisa = La pura

veritat, en Delfi era víctima

lo va obrir de dalt a baix.

Elie = Ave Maria Purissima!

No sé perquè, però tinc

tota la pell de gallina.)

I vostè estimava?

Llisa =

Di...

el meu espòs no sabia

que jo l'tingués,

Gil = Ja m'ho penso,

(Se tragaderas la ninya.)

Blas = Era tant mono!

Gil = Ja estich!

Blas = A na falda i adormia

y ell me pagaba ab usua
totas las mevas caricias.

Ja may mes ne trobare

un altre tant...

Gil = Ah voldria

trobarne un altre?

Blas = Si; y ara
jo veré mes canta

Gil = Viva!

Blas = M'agradan tant!

Gil = (Set aqui

una dona socialista.)

Llora = Pobre Delfi. Tan gracios,
ab una llana tant fina.

Gil = Com llana! Ah ja ho entench:

era un gosset!

Llora = Li.

Gil = Per vida

Llora = Que havia pensat?

Gil = Jo, res!

Llora = Jo d'amagat el tenia
perque no vob animals

el meu marit.

Gil = A s'explica:

(d'animals, ab ell ni ha prou

en una casa.)

Llora = No set triga!

©D. Leluis, no espero mes

(Zurrian.)

Joan (dintre.)

Alqui es!

Llisa =

Santa Maria.

Si el meu marit; ja ho dich
qui ell sempre per tot vigila.

Ahont n' amago, Deu meu!

ah! ja ho veig si n' allí dintre

(Per l'armari.)

Joan = (dintre.) No hi ha ningú qui obri aquí?

Llisa = Deu meu!

Gil =

Pues senyor, bon dia!

Joan = Llamp del cel! (sacsejant la porta.)

Gil =

Té bon humor

Llisa =

Obri.

(i fica al armari.)

Gil =

Tinch febre.

Jan = (fauçant.) Per vida!

Gil = (obrint.) Obrim.

Jan = (sontint y agafan a Gil.) Infame! Banalla!

Gil = ¡Ay! qui pogues torná anguila!

=

Escena VI.

Gil, Joan, Lluïsa (en l'armari.)

=

Jan = Ahont es ello, digas.

Gil = Jo. ...

Jan = Ahont amagas a la infiel?

Gil = Fassi el favor d'explicarse:

que vostè s'enganya crech

Jan = A ja, ja! con que aixó creus!

(mostrantli una carta.)

Mira aquest tros de paper.

Es una carta que tu

no has pensat que jo atrapés.

Dónas a mi aquí una cita...

Gil: Jo una cita!

Joan: En mateix

y firmas y posas clà

número, pis y carré

Acabem, acabem prompte

ó t'escanyo aquí mateix.

Gil: Pero home... (Es un gos de presa.)

Joan: Vamos, vamos; ahont la tens

amagada en aquell cuarto?

Passa al devant al moment,

que no vull que te mi escapis

mentres registro.

Gil = Si es que...

Joan = (Empenyentlo bruscament cap a la dreta.)

Menos rahons y en dervant.

Gil = A vuy quedo dense pell

(Gil y Joan entran al quarto de la dreta. Blusa surt del armari ab molta precaució.)

Blsa = Aprofitem l'ocasió.

(Se'n va al fora.)

Gil = Ven com i enganyaba (portint)

Joan =

Veig...

Alli! -- (Reparant en l'armari y dirigintse)

Gil = (Bona nit, Geroni:

ava us mata, sens remey.)

Joan = Tampoch!

(Después de obrir y tancar l'armari.)

Gil: (Respiro: Mes com!...)

Ah, sí, vamos, ja ho entench!

Joan: Holans y trons!

Gil: Lo ja li deya...

Joan: Que es lo que tu deyas... eh?

Gil: (M comensa ja a empipá.)

Vosté i permet el tuteix

y jo...

Joan: Que vols di?

(agafantla per un bras.)

Gil: Baramba!

Joan: Digas, que vols di?

Gil: No res;

que vosté está equivocat,

que jo no he vist ni conech

a la seva esposa, y...

Jan = Dons allavoras, qui, eto?

Gil = Jo: soch la sombra d'un home

soch un pergami no mes

trenta sis horas fa ja

que no he tastat aliment

y sento aqui un rebombori.

un temporal gran, desfet

las novas camos i negan

del cos a sosteni p pes.

y el cos com pesa tant poch

i men tant com vol b vent

de no puch moure las barrias

ni teneren forsa mais dents

y se n' cahuen los coixals

per falta de moviment

comprench a n' els antropofachs,

à n' els caníbals comprench
perque si fos com ells son
n' menjaba à mi mateix

Jo: treballi donchs

que = ~~me~~ totant al Jo treballi:

escrich comedias en vers,

pero diu que son dolentas

y ningú me las vol fer.

Desde arreu vull ocupar-me

à parlar mal del govern

perque n' donquin un emplec

ò bé perque n' posin près

de qualservol dels dos modes

cada dia menjaré

Ja: És molt estrany que la cortia

digni que aquí. ...

Gil = ... Loui sap oi es

alguna mala ~~judada~~ jugada
que algu li haura volgut fer.

Joan = Loui sap: de totas maneras

jo ho descubriré

Gil = ... Ben fet.

Joan = Vostè ni juria que si ni aqui
no ha vingut...

Gil = ... Li juraré

si vol quatre mil vegadas.

Joan = Bona, que jo un jurament
lo tinc en molt y l' respecto:

jo, per no jurai... m' enten?

voig perdre l' empleo; en fals

ningu ha de jurai

Gil = ... Dixi ho crech:

es militar?

Joan =

He sigut
hasta fa poch, coronel,
pero soch rich y ara cuide
sob de la dona y dels bens.

Gil =

Ay, jove, no s' casi may
Descuidi que aixó ho fare.

Joan =

Ja m' ven á mi.

Gil =

Si, ja ho veig.
y asseguro que el sen cap
me servirá d'escarment.

Joan =

bom es aixó?

Gil =

No, vull dir
que s' está milló volte.

Joan =

Me n' vaig, y si aquesta carta
no es falsa, si el cas es cert,

y atrapo a n̄ el que m̄ deshonra
aixis, molt tranquilament

a n̄ ella li pago un tiro,

y a n̄ ell... oh! lo qu'es a n̄ ell

l' estrangulo y luego el pico,

l' faig aixis bussinets,

y jo ab la calma mes gran

n̄ farié volá el serwell.

Lo roch aixis molt tranquil

Gil = Ah, di senyó; ja s̄ coneix

Joan = Vaya adios, hasta la vista.

(Se n̄ va.)

Gil = Que ho passí molt bé. (camell.)

Escena VII

Gil y a poch Roay.

Gil = Bon dia demyó, quin dia!
Dixió no s' pot aguantà;
vaya, y l'home te bon genit
es un diable escapat.
Si ella no arribés a fugir
a n' aquestas horas, ja
de següent que l'home inglés
tindría tot liquidat,
perque faria un bon roto
que venia a casa n' tapi.
Per vida del tres de bastos!
ahont dimontri ha anat en Rap.

Rap = (Contra fent tantinas.)

Ja soch aquí... si demyó-

Gil = Bon! ¿no porta l' dinar!

Rap = Ohit! -- vostè calli... m' enten!

ba! di m'ha passat un cas,

eh! frug d'aqui condemnado!

(Figurant qu'una mosca li volta per
la cara.)

Gil = Vaja, acorbi; qu'ha passato

Drap = Jo me n'he anat diligent

à la taberna de n'Jan

qu' es aqui prop... malohida

mosca... di t' puch agafè...

Dues di senyò, com li deya...

avrito y demano...

Gil = Al cas.

Drap = El cuiné durt... cuant m' ven

è queda tot espantot...

jo m' queda mitj tu... m... l... to

y conech... à qui dirà?

Gil = Al dimoni!

Prap = No senyo,
reconeixo a n' en Bernat,
ranxero del regiment
en que jo he servit... está?
Pesada mosca ... - al moment,
com era molt natural,
per celebrá nostre encuentro
cinatre ampollas hem veridat
cada un, d'un exquisit
vi de lo milló que hi ha.
Després... malehida mosca -
ell a cuina de n' ha anat
y jo he vingut cap aqui
a fe temps... y després...

Gil =

Prap,

tu no ets tal rap, tu no ets

sourdina ni bacallà,

ni ranquet ni mischu, ni

cap d'aquets animals;

tu t'has gu'ets un asquerós

un repugnant escarbat.

Rap = Jo roch - Rap - - -

Ejil = Això es mentida

rap es un peix regular,

y si tu fossis tal cosa

ja te m'hauria menjat.

Rap = A mi no m'entendi, ho enten-

que jo he sigut militar

y ningú m'ha fà jo - - - covamba!

m' sembla que m'roda el cap!

La sola està donant voltas,

pero jo firmes, ... veritat.

Pues si senyó, soch valent

y que! ... tu ... m' vols espantá!

He servit ab Espantero

y soch un bon liberal

y tinch ... mosca malehida ...

ay si t' avuibo á atrapá!

Gil = Ataconadó borrotxo:

si avia mateix no te n' vas

á cumpli ab lo mien encarrech

t' estrello sens caritat.

Rap = Bueno, aixó es un altre cosa

en tractant-me be, jo faig

tot lo que t' vols, si senyó:

jo sach un home ... estudian:

perque se llegi y escriure,

y se.

Gil = Pero no te n' vas?

Rap = si renyo: firmes: un . . . dos . . .

tres turanta mosca, endevant

(Se n' va.)

Gil = Penyo, voldria saber

si he comés algun pecat:

si he delinquit, com hi ha mont

que ben bé l' estich purgant.

=

© Cena VIII

Gil y Anton

=

An = Mo' estabrio de bucá.

Lou es estrany! La porta oberta!

Gil = Loui es? qui hi ha? (Deu me valgui)

Obram y tragatem terra!)

An = Veja, avuy estich de sort
perque t' topo, y es raro.

Gil, d'aquí no m'en vaig

deuse cobró!

Gil = Si s'altera

no m' podré explicá. -

An = Romanos!

Gil = No es romano, es prosa neta,

Demà cobro alguns diners;

pot llegir la carta aquesta

de lo que li dich

An = Pamema!

Gil = Fingui. (li entrega la carta de Luis.)

An = Pòrti

Gil = Enteris be,

An = (Després de examinar la carta im-
ranta.)

No enterch....

Gil = Ben clara es la lletra!

An = Serà tant com vosté vulgui

pero com no vaig aprendre
de llegir no puch....

Gil = Enterch:

(buina brutal ignorancia.)

An = Ademés que jo no m'ho
de gorgots; vull plata neta.

Vosté m'heu den unas botinas

que valen setze pesetas,

cuatre divos de polacas

que va regalà a la Tecla

Gil = Si, si, si, si, estem conformes

An = Jo no encare. No te pena
de deure encara aquets cuartos?
Bom pot riure tenint dentes?

Gil = Home, no faltaba más!

no veni a ve' els que governan?

Hí ha algun que dequi mes
ni ~~+~~ que tingui millò hisienda?

An = Ta, ta, ta, això es camàndulas!

Quant cobraré? quina fecha!

Gil = Home, no sigui civicos.

An = Ara jo estich deense feina,
la dona ahí va pari
bessonada.

Gil = (Estoria fresca!)

An = Vull cuartos, enten! vull cuartos.

Aquets senyors i pensan

que b tenim que mantenir

b que treballém y aquesta

ganga se b hi ha de acabar,

caricamba! no es mala feyna!

ah! quant vingui la repub.

Gil = Or republica! Sab franquera?

An = Si senyó, soch federal

y ab molt orgull

Gil = (donantli la ma.) Tóqui aqueixa

An = Com!

Gil = Que sóch dels de vosté,

si es una la nostre idea

lo vaig mos enllá, jo vull

la llibertat mes completa,
la igualtat davant la llei,
la emancipació perfecta
del home, el... colectivisme,
la repartició ben feta
entre tots ls que som nats
de los béns que hi ha a la terra.
Jo vull que cuant menja un
no n deixi un d'otrena.
Vull que tothom mori fart
encara que sigui d'herba,
per que la fam te una cara
de un coló que tira a negre
Ja veu vosté si jo vull
unas quantes frioleras.

Am = aj Dons, miri, no li entes bé.

Gil = És perquè vostè es molt bestia.

An = Com d'enten?

Gil = M'he equivocat.

An = És...

Gil = Se me n'ha anat la llengua.

Bon que, hasta demà!

An = Ja he dit.

lo que vull, jo no tinc pressa,

y d'aquí no me n'hiiré

senza cobró, bona pensa

es vostè, si me n'amaba,

bona nit, jo es brava pesca

Gil = (Ho riu.) No tinc un cuarto.

An = Donc donguim alguna prenda

Gil = No n' tinc cap que valga res:

l'armari, la calaixera

y la taula y las cadiras,
encoura que don dolentas,
ja las hauria venut
fa dias, si fossin meras.

Registri voste mateix
y venidi....

An =

(Se n'irà a la calaixera.)

Pues ab l'licencia.

Gil = Si entre disgustos y fam-
no moro, dech se de pedra.

Joan = (Portint.)

Ja soch aqui altre vegada.

Gil = (Per cuant s'aguarda la febrer)

Incena IX

Dits Joan.

Joan = No he vist a la meua esposa
perque he calculat. qui es
(per Anton.)

Gil = No es ningú: es un inglés,
que neteja alguna cosa.
No obstant seria convenient
que baixi la ven... si crida

Joan = He pensat...

Gil = (Sembla mentida
que tinguin cap pensament)

An = Ref hi ha que podè escuir:

vejam si alli... (al cuarto de
la dreta.)

Joan = No es aixó?

Oh! no troba qui es milló

tenir prudencia, espia?

Gil = Si, senyó, si, ben pensat
es milló, que te que venire!

ah, h, h h! (badaceant) voldria creure

que jo encara no he dinat!

Joan = Pitjò per vosté

Gil = M en platon,

si això dura m desespero.

(Brech que m menjaré un sombrero
si triga en Poap!)

An = (Pontint.) (Mi una rosta
está mes pelada.)

(Va al armari.)

Joan = Jo

pot penssi, vigilare;

m vol ajuda vosté?

Gil = (M pega si dich que no.)

Disposi...

Joan = Donguim la mã.

Amicho.

Gil = Ay! ay!

Joan = Soch. Heal.

Gil = (Yo crech que eto molt animal.)

Joan = Vosté no ẽ paradirá....

(Praxoa hasta fins a collocarse al
estat de Anton.)

An = Me n' duch aquesta panyora
sembra um guardapulo fi.

Joan = Que mirro! (Peeconrentlo.)

Gil = (Pobret de mi.)

Joan = Es de la meva penyora

An = (Bon pastel.)

Gil = Com un curill

in xafa.)

Joan = (A gie.) 7^r hoig de matoí.

Gil = No hi ha mes, ni vull penjai
un cordill, a hon hi ha un cordill.

Joan = Infame, vil, aleros;

ta ranch he de venire tota.

Gil = brock que no me n queda gota.)

Jo tinch molta feyna, adios.

Joan = Quiet, no botirem a mort,

no matarem, no hi ha escusa.

Gil = Si ni per matoí una posson

en ma vida he tingut cor

Joan = Ja res mes no vull senti

perque faria un eccés;

a tots dos aquest ingles

no servirai de padri.

An = Oy! cuidado! m'ha ferit
y no m' tracte d'insultoi
enten? jo soch cataloi,
y molt cataloi.

Joan = (Penyalant à Gil.) Ell m'ha dit.

Gil = (Es un dilluns molt dimars
el dilluns d'aruy.)

An = No estranyo
que digui...

Joan = An' aqui t'escampo
di t' negas à doná un pas
sunt.

Gil = (Ora prouobis.) No veu
que estich malalt, molt malalt.

Drap = (Sunt pel foro ab una
bandeja de viandas, tojant

ab Joan y tirants tot
à terra.)

Ja sóc aquí

Jo = Animal!

Gil = (Que n'és del cólera Déu?)

Recepa X

Dits, Rap y a poch Lluís.

Rap = Quina llàstima!

Joan = Sortim.

Lluís = Senyors, que passa à n' aquí?

Gil = Lluís de la meua vida-
arribar à temps.

Lluís = Amich

abans hauria aquí estat,

pero no he pogut sortir
de casa, m'ha ~~distin~~ detingut

un cas del tot improvist.

Joan = Bueno, bueno, res m'importa
à mi tot això. . . .

Gil = A mi sí.

Pelu = Que passa?

Gil = Jo t'ho diré:

aquet senyor es un marit
que te célos segons crech

hasta del gegant del Pi.

bren que jo soch un rival

afortunat y felis

y despues de manegarme

com si fós un maniqui,

ara vol que surti ab ell
si botrem, tant es així
que diu qu'aquí m' matorà
si a fora no vull sorti.

Aquet homenet que vers
es un saboté incivil

que perque li dech un cuartos
fà cosa d'un any y mitj,
no vol atendre si rahons.

vol cuartos y jo no n' tinch.

Aquet, ataconado

borroutro, lleig y atrevit
después de trigá dos horas

per fè lo que jo li he dit,
cuant arriba ab la sofeta

ab lo menjó... patapim!

ensopega ab el senyó
y l' menjà... pobre de mi,
miratel per terra; vull
un cordill, un cordill
per penjar-me, que val més
penjar-me que tant sofrir.

Joan = Se m'ha acabat la paciència

Rap = És el distima! (mirant l' menjà)

Gil = A fe de Gil...

Blu = (a Gil.) (Colla.) Fòssim el favor
(a Joan.)

de escoltar-me...loch D. Lluís

Bastelló

Joan = Bon que es vostè,
con qui es vostè l' atrevit...

Blu = Mediti las expressions

antes de dirlos. Estich
en l' deber de aclararli
lo qu' está passant aqui:
di per satisfet no s' dona
renyirém di ho vol.

Gil = Quixis

m' agrada, be, noy, mol bé.

Joan = y que es lo que podria dir?

Blu = La vera esposa es honrada;

si jo fos el seu marit
m' consideraria honrat.

sob tal joya. Si ella aqui
ha vingut, tant sols ha estat
per la carta que li he escrit
demarantli una entrevista
presenciada per en Gil;

volia darli las cartas

aquestas que ven aqui;

me hi ho de particular

en ellas, mes la infeliz,

com sap que voste es gelós,

las ha volgut reculli,

y si ha vingut, ha vingut

ab honra y ab rectes fins.

Ara que tot li he explicat

vosté disposi de mi

Joan = Vingan las cartas aviat

Blu = Prenguilas.

Joan = Lo que m'ha dit

crech de bon cor.

Blu = Ho pot creure

Joan = Gelós no ho soch, créguin

Gil = ...

n' ho donat proutas completas.

An = ¿ jo com quedo, D. Gil?

Lluís = ¿o pago....

An = De voste fio.

Gil = És un celestial amic.

Rap = Li portaba un peix ab such
y una truita y un rostit....

Gil = ¿' estrello si no te n' vas

ataconado suchi

A estirà l' ninyol.

Rap =

Ja hi vaig.

(Se n' va.)

An = ¿o també s'ento tranquil.

(Se n' va.)

Lluís = ¿ nosaltres a la fonda

Gil = breus qu' arribarem allí.

Blu = Munda de conducta, creume,

Gil = si que mundare, bluis.

No mes, no fare, no vull

de fam un dia mori

Blu = Colocació & buscaré

treballant oeris felis.

Cap al Orient

Joan = De bon grat.

Gil = Sortim aviat, sortim;

ja b' ulls me fan pampalluga;

ets b' pens no m' volen tenir

y tinch por) d' evaporarme

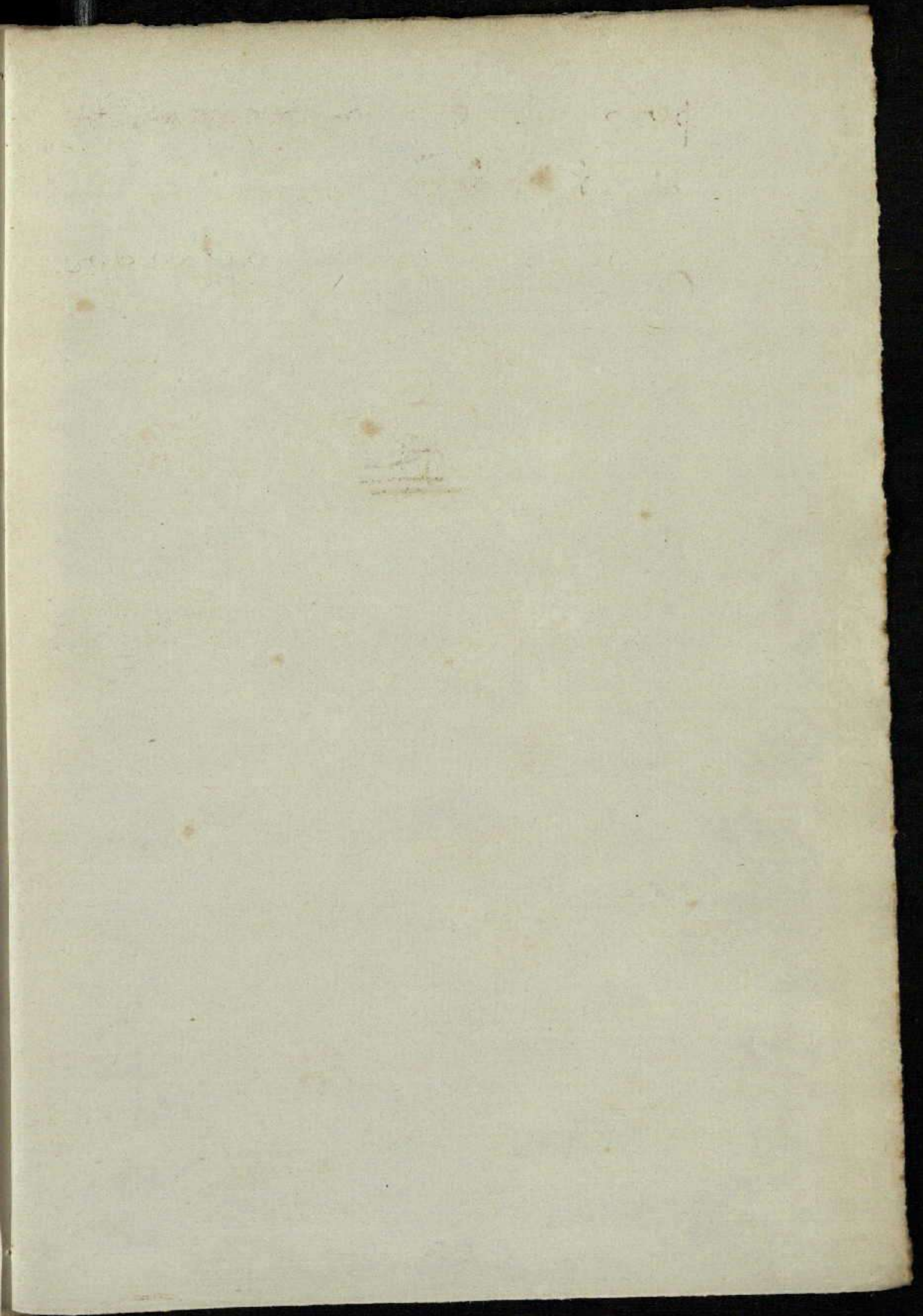
si trigo à manca, bluis.

(al públich.)

Vostés fassan lo que vullan,

però th quedare agra hito
si i abstenent de riuloi
y si i dignan aplaudir.

Hi.

1006389205